

Written by

Friday, 18 September 2009 19:52 - Last Updated Saturday, 26 September 2009 05:07

மாநிலம், நிஜமாபாத் மாவட்டத்தின் கந்தாரிமண்டல் கிராமத்தின் ஓதுக்குப்புறமாக ஓங்கி நிற்கிறது, அந்தப்புளியமரம். அக்கிராம மக்கள் அந்த மரத்தை வறையுக்கிறார்கள். பலர் அந்த மரத்தின் அருகில் செல்லவோ அஞ்சுகிறார்கள்.

அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த ராதா என்ற கர்ப்பிணிப் பெண் தினமும் அந்த மரத்தின் அருகே சென்று கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த மரத்தில்தான் 25 வயதான இளஞ்சூரம் ராதாவின் கணவருமான கோவர்த்தன் நனோவது, கடந்த ஆகஸ்ட் 6ஆம் நாளன்று துக்கிலிட்டுத் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

லம்பாடி பழங்குடியினத்தைச் சேர்ந்த கோவர்த்தன், கந்துவட்டிக்குக் கடன் வாங்கி மழையை நம்பி பயிர் வைத்தார். ஆனால், இம்முறை தனம்மேற்குப் பருவமழை பொய்த்துப்போய் வறட்சி தாக்கி, நீரின்றி நிலங்கள் வலித்து, பயிர்கள் கருகிப் போயின. ஏற்கெனவே அவரது பெற்றோர் வாங்கிய கடன் ஒருபுறமிருக்க, தற்போதைய கடனும் சேர்ந்து ரூ. 2 இலட்சத்துக்கும் மேலாகி, அதைத் திருப்பிச் செலுத்த வழி தெரியாததாலும், கந்து வட்டிகாரர்களின் உருட்டல் மிரட்டல்களாலும் விரகதியடைந்த கோவர்த்தன் தற்கொலை செய்து கொண்டு மாண்டு போயுள்ளார்.

கோவர்த்தன் மட்டுமா? பருவமழை பொய்த்துப் போய் வறட்சி தாக்கியதாலும், வாங்கிய கடனை அடக்க வழிதெரியாததாலும் கடந்த ஜூலை ஆகஸ்டு மாதங்களில் மட்டும், ஆந்திராவில் 60க்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் தற்கொலை செய்துகொண்டு மாண்டு போயுள்ளனர். வழக்கமாக இத்தகைய விவசாயிகளின் தற்கொலைகளை மட்டி மறைத்து வரும் ஆந்திர அரசு, வறையு வழியில்லாமல் 21 பரேத் தற்கொலை செய்துகொண்டுள்ளதாக மட்டும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது.

Written by

Friday, 18 September 2009 19:52 - Last Updated Saturday, 26 September 2009 05:07

காடும் கழனியும் வயலும் வரப்பும் ஏரியும் குளங்களும் வறட்சியால் பாளம்பாளமாக வடித்துக் கிடக்கும் நிலையில், 10 மாநிலங்களின் 246 மாவட்டங்களில் கடும் வறட்சி நிலவுவதாக அரசு அறிவித்துள்ள நிலையில், "விவசாயக் கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்யும் பச்சைக் கே இடமில்லை" என்று கண்பிப்புடன் கபுறுகிறார், மயை அரசின் நிதியமைச்சர் பிரணாப் முகர்ஜி.

ஆந்திர விவசாயிகளைப் போலவே, மகாராஷ்டிரா மாநிலம், விதர்பா பிராந்தியத்தின் யாவத் மல் மாவட்ட விவசாயிகள் வறட்சியால் தத்தளிக்கிறார்கள். நீரில்லை; மயேச்சல் நிலங்கள் காய்ந்து கிடப்பதால் கால்நடைகளுக்குப் போதிய தீவனம் இல்லை. பெரும்தலாளித்துவக் கம்பனிகள் தீவனங்களின் விலையை, வறட்சியைச் சாக்காக வைத்துப் பல மடங்கு உயர்த்தி விட்டன. அநியாய விலைக்குத் தீவனம் வாங்கி மாடுகளைப் பராமரிக்கவும் விவசாயிகளுக்கு வசதியில்லை. தீவனத்தைக் குறைத்தால் மாடுகள் கறக்கும் பாலும் குறைகிறது. ஏற்கெனவே விவசாய நெருக்கடியாலும் கடன் சூமையாலும் திக்குமுகாடும் விவசாயிகள் இப்போது கறவை மாடுகளையே மனத்தைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு அபிமாட்டு விலைக்கு விற்கின்றனர். ரூ. 15,000க்கு விலைபோகக் கட்டிய ஜெர்சி கறவை மாடு, இப்போது ரூ. 8,000க்கு விற்கப்படுகிறது. இதேபோல, காளை மாடுகள் ரூ. 4,000க்கும் குறைவாக விற்கப்படுகின்றன. யாவத் மல் மாவட்டம் மட்டுமின்றி, விதர்பா பிராந்தியம் முழுவதும் இந்த அவலம் நீடிக்கிறது.

இதேபோல, வறட்சியில் சிக்கியுள்ள ஆந்திராவின் அனந்தபுரம், கர்னூல், நலகொண்டா, மகபுப் நகர் மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த விவசாயிகளும் மாடுகளை வைத்துப் பராமரிக்க முடியாமல் அவற்றை விற்பது வரிகின்றனர். இதனால், தனது பிழைப்பே போய் விட்டதாகக் கண்ணீர் வடிக்கிறார், கர்னூல் மாவட்ட ஹரகேல் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திக்காசாமி என்ற மாடும்மேய்ப்பவர். இவர் இக்கிராமம் மற்றும் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலுள்ள மாடுகளை அன்றாடம் மயேச்சலுக்குக் கொண்டு சென்று பின்னர் அவற்றைக் குளிப்பாட்டி, மாலையில் உரிமையாளரிடம் ஒப்படைப்பார். 4,5 பரேவைலைக்கு வைத்துக் கொண்டு, ஒரு மாட்டுக்கு ரூ. 60 வீதம் 250 மாடுகளை மயேப்பதன் மூலம் மாதம் ரூ. 15,000 வரை சம்பாதித்து வந்த அவர், இன்று அதில் பாதிவிலை கட்ட சம்பாதிக்க முடியவில்லை. "வறட்சியின் காரணமாக தீவனங்களின் விலை பலமடங்கு உயர்ந்து விட்டதால், சிலவகைக் குறைக்க பல விவசாயிகள் மாடுகளை மயேச்சலுக்கு விடுவதில்லை. இன்னும் சிலர் மாடுகளைப் பராமரிக்க முடியாமல் பாதிவிலைக்கு விற்பது வரிகின்றனர். இதனால் என் பிழைப்பு போய் விட்டது. கிராமங்கள் களையிழந்து விட்டன" என்று வேதனைப்படுகிறார், திக்காசாமி.

வறட்சியால் கால்நடைச் சலெ்வங்களை இழந்து விவசாயிகள் தவித்த பபோதிலும் இப் பரேழிவதைத் தடூக் கவபோ நிவாரண உதவிகள் சயெய்வபோ மயை அரசு இதுவரை எந்த நடவடிக் கயையும் எடூக் கவிலல்ல. மாறாக, வறட்சியை சாக் காக வதைத்து, உள்நாட்டு வளெநாட்டு விவசாயப் பரெுந்தொழில் நிறுவனங்கள் மலேமும் கொள்ளையடிப் பதற்கும், விவசாயத் தை விட்டலே விவசாயிகளை வளெயிறே றுவதற்குமான வலேயைதை தான சயெத்து கொணடிரூக்கிறது.

கடந்த ஜூனில் "இன்னும் 30 மாதங்களுக்குத் தேவையான உணவு தானியங்கள் கையிருப்பில் உள்ளன" என்று அறிவித்தார் மயை அரசின் உணவு அமைச்சரான சரத்பவார். வறட்சித் விரமாகியதும், "இன்னும் 13 மாதங்களுக்கான உணவு தானியங்கள் தான்கையிருப்பில் உள்ளன. அவசியமானால் வளநாடுகளிலிருந்து உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வோம்" என்று ஜூலையில் அறிவிக்கிறார். ஓரே மாதத்தில் உணவு தானியங்களின் கையிருப்பு திடீரெனக் குறைந்ததன் மர்மம் என்ன? வறட்சியைக் காரணம் காட்டி, உணவு தானியங்களை இறக்குமதி செய்வதன் மலம், விவசாயப் பரந்தொழில் நிறுவனங்கள் கொழுத்த ஆதாயமடைய வேண்டும் என்பததைத் தவிர இதில் எந்த மர்மமும் இல்லை.

உலகவிங்கும் உணவு தானிய உற்பத்தி பெருகிய போதிலும், கடந்த 2,3 ஆண்டுகளாக உணவு தானியப் பற்றாக்குறையும் விலையேற்றமும் நீடிக்கிறது. கடந்த ஆண்டில் 2 கோடியே 30 லட்சம் டன் அளவுக்கு அபரிமிதமாக உற்பத்தி செய்ததற்காக உணவு அமைச்சர் சரத்பவார் இந்திய விவசாயிகளைப் பாராட்டியுள்ளார். உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும், இந்தியாவில் விலைவாசி குறையவில்லை; உணவு தானியப் பற்றாக்குறையும் நீடிக்கிறது. இதற்குக் காரணம், உணவு தானியங்களைப் பதுக்கி வதைத்து இலாபவட்டையாடும் ஆன்லனைவர்த்தகம் எனப்படும் முன்பே வர்த்தகம் தான். நாளொன்றுக்குப் பலலாயிரம் கோடி மதிப்பில் நடக்கும் இதீவட்பிக் கொள்ளையைத் தடைசெய்ய மறுக்கின்றனர், இந்திய ஆட்சியாளர்கள்.

Written by

Friday, 18 September 2009 19:52 - Last Updated Saturday, 26 September 2009 05:07

இதுதவிர, பன்னாட்டு உள்நாட்டு விவசாயப் பற்றாக்குறையில் நிறுவனங்களின் கொள்ளை இலாபத்திற்காக, உணவு உற்பத்தியில் தற்சார்பை அழிக்கும் மறுகாலனியாதிக்கக் கொள்கைகள் உலகவங்கி உலக வர்த்தகக் கழக உத்தரவுப்படி ஏழைநாடுகளில் திணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் விசுவாசமாகச் செயல்படுத்தி வரும் ஆட்சியாளர்கள், உலக வங்கியின் ஆலோசனைப்படி மிக எளிய தீர்வாக, பற்றாக்குறையை ஈடுசெய்வது என்ற பெயரில் எல்லா உணவுதானியங்களையும் தாராள இறக்குமதி செய்து வருகின்றனர். இதனால் உணவுதானிய உற்பத்தி மலேமும் குறைவதும், அதைக் காட்டி மீண்டும் இறக்குமதி தொடர்வதும் தற்சார்பு அழிவதும், விவசாயமும் விவசாயிகளும் போண்டியாவதும் தான் நடந்து வருகிறது.

1996இல் சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தியில் இந்தியா தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக இருந்தது. அடுத்து வந்த சில ஆண்டுகளில் உள்நாட்டு எண்ணெய் வித்துகள் உற்பத்தி குறைந்தது. எண்ணெய் வித்துகள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயத்துக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்காத அரசு, உற்பத்திக் குறைவை சாக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சமையல் எண்ணெய் இறக்குமதிக்குத் தாராள அனுமதி கொடுத்தது. சமையல் எண்ணெய் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்தி அதிகக் கம் செய்து வரும் கார்டில், மாண்சான்ட்ரோ மூதலான பன்னாட்டு ஏகப்போக நிறுவனங்கள் இதன் மூலம் கொழுத்த ஆதாயமடைந்தன.

ஆண்டுகள் பலவாகியும் எண்ணெய் வித்துகள் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயத்தை அரசு தொடர்ந்து புறக்கணித்ததால், நாடெங்கும் எண்ணெய் வித்துகள் உற்பத்தியாகும் விவசாய நிலப்பரப்பு குறைந்து கொண்டே போனது. சமையல் எண்ணெய் தட்டுப்பாடும் விலையேற்றமும் தொடர்ந்தது. இதனைக் களையும் நடவடிக்கையாக, மீண்டும் இறக்குமதியைத் தாராளப்படுத்தியது அரசு. கட்சியில், இன்று இந்திய நாடு, உலக அளவில் அதிகமாக சமையல் எண்ணெய் இறக்குமதிசெய்யும் நாடாக மாறிவிட்டது. கடந்த ஆண்டை விட பாமாயில் 32 சதவீதமும் சோயா எண்ணெய் 73 சதவீதமும் அதிகமாக இறக்குமதி செய்வதென அரசு முடிவு செய்துள்ளது, விவசாய வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ள உள்நாட்டு வளிநாட்டு நிறுவனங்கள் கோலாகலத்துடன் வரவிறுந்துள்ளன.

Written by

Friday, 18 September 2009 19:52 - Last Updated Saturday, 26 September 2009 05:07

எண்ணெய் வித்துகள் விவசாயத்துக்கு நேர்ந்த கதிதான் கரும்பு விவசாயத்துக்கும் ஏற்படப் போகிறது. கரும்புக்குக் கட்டுபடியாகும் விலையை அரசு கொடுக்க மறுப்பதாலும், உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்துவிட்டதாலும் விவசாயிகளில் பலர் கரும்பு விவசாயத்தையே கைவிட்டு விட்டனர். இதனால் நாடு தழுவிய அளவில் 2006/07இல் 51.5 லட்சம் ஹெக்டேராக இருந்த கரும்பு பயிரிடும் நிலப்பரப்பு, 2008/09 இல் 44.08 லட்சம் ஹெக்டேராகக் குறைந்து விட்டது. தமிழகத்தில் 2006/07இல் 3.91 லட்சம் ஹெக்டேராக இருந்த கரும்பு விவசாய நிலப்பரப்பு 2008/09இல் 3.23 லட்சம் ஹெக்டேராக குறைந்து விட்டது. 2006/07 நிதியாண்டில் 284 லட்சம் டன்களாக இருந்த சர்க்கரை உற்பத்தி 2008/09 இல் 147 லட்சம் டன்களாக நாடு தழுவிய அளவில் வீழ்ச்சியடைந்து விட்டது. ஆனால், தேவையோ 240 லட்சம் டன்களாக உள்ளது.

பற்றாக்குறையை ஈடுகட்ட கரும்புக்குக் கட்டுபடியாகும் விலை கொடுத்து கரும்பு விவசாயத்துக்கு ஊக்கமும் ஆதரவும் அளிக்க முன்வராத அரசு, வளநாடுகளிலிருந்து அதிகவிலைக்கு 25 லட்சம் டன்க் சர்க்கரையையும் 10 லட்சம் டன் சூத்திகரிக் கப்பலாத சர்க்கரையையும் இறக்குமதி செய்வதே ர்மானித்துள்ளது. கரும்பு உற்பத்தி குறைந்து விட்டதால், சர்க்கரை ஆலைகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க, இறக்குமதியாகும் கச்சா சர்க்கரையைச் சூத்திகரித்து உள்நாட்டில் விற்பனை செய்யலாம் என்று அரசு அறிவித்துள்ளது.

ஆனால், கட்டடூறுவா சர்க்கரை ஆலைகள் கச்சா சர்க்கரையைச் சூத்திகரிக்க அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. இதனால் கட்டடூறுவா சர்க்கரை ஆலைகள் பாதிக்கப்படும். கரும்பு உற்பத்தி குறைந்துள்ளதால், சர்க்கரை ஆலைகளில் பகாஸ் உற்பத்தி குறைந்து, அந்த ஆலைகள் பகாஸ் மஹம் தயாரிக்கும் மின்சார அளவும் குறைந்து விடும். தும்பை விட்டு வாலபை பிடித்தவன் கதையாக, பகாஸ் குறைவை ஈடுகட்ட நிலக்கரியை வழங்க மனையரசு உத்தரவிட்டுள்ளது. நிலக்கரி மஹம் உற்பத்தி செய்யப்படும் மின்சாரத்தினை எந்த விலைக்கு வணைமமானாலும் வளநாடுகளில் விற்பனைக்குள்ளே அரசு தாராள அனுமதி அளித்துள்ளது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் சர்க்கரை ஆலை முதலாளிகளைக் காப்பாற்றலாமே தவிர, கரும்பு விவசாயத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது.

Written by

Friday, 18 September 2009 19:52 - Last Updated Saturday, 26 September 2009 05:07

எண்ணெய் வித்துகள், கரும்பு எனத் தொடங்கி இன்று பருப்பு, அரிசி, கோதுமை என அனாதைத்துவகை உணவு தானியங்களும் தாராளமாக இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. ஐ.பி.சி. மண் சன்ட், கோத்ரஜெட், கார் கில், நெஸ்லே, டாடா, ரிலையன்ஸ் முதலான விவசாயப் பெருந்தொழில் நிறுவனங்கள் தான் இதன் மூலம் கொழுத்த ஆதாயமடைந்துள்ளன. விவசாயிகளோ ஓட்டாண்டிகளாகி வருகிறார்கள்.

நொந்த மாட்டை காக்கைகள் கொத்துவதுபோல, வறட்சியால் துவண்டுபோயுள்ள விவசாயிகளைப் பார்த்து, தண்ணீர் ரை வரமொழியின்றி விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்தியதால் தான் மழை பொய்த்த நிலையில் வறட்சித் தீ விரமாகி விட்டது என்று விவசாயிகள் மீதே பழிபோடுகிறது, அரசு. விவசாயத்துக்கு நீர் ரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்துமாறும், நீர் அதிகம் தேவைப்படாத சூரியகாந்தி, கற்றாழை முதலான மாற்றுப் பயிர்களைப் பயிரிடுமாறும் உபதேசிக்கிறது. இதன் மூலம் மீண்டும் உணவு தானிய உற்பத்தியைக் கைவிடுமாறு விவசாயிகளை நிர்ப்பந்திக்கிறது. பெருமூதலாளிகள் ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் நலனாகக் காக்க பெருநகரங்களில் சாலகைகள் மமேபாலங்கள் முதலான அடிகட்டமானத் திட்டங்கள்குப் பல்லாயிரம் கோடிகளை வாரியிறகைக் கும் அரசு, விவசாயத்துக்கான அடிகட்டமானத் திட்டங்களை அறவடே புறக்கணித்து வருகிறது. நீர் நிலைகளைப் பாதுகாப்பது என்ற பெயரில் மீண்டும் ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களின் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டி, நீர் நிலைகளை அழிப்பதையே தனது நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது.

"உணவு உற்பத்தியைக் குறை! உணவு மானியங்களைக் குறை!" என்று உத்தரவிடுகிறது உலக வங்கி. இதையே வேறொவார்த்தைகளில் "நெல், கோதுமைக்கான கொள்முதல் விலையை உயர்த்த முடியாது. பட்ஜெட் பற்றாக்குறையால் வறட்சி நிவாரணம் தர இயலாது. மலேமும் இந்த நிவாரணங்கள் விவசாயிகளிடம் போய் சரோமல் ஊழல் அரசியல் வாதிகளும் இடத்தை தரக்கூடும் விழுங்கி வருகிறார்கள்" என்று கருதுகின்றனர், ஆட்சியாளர்கள்.

